టాయిలెట్ సోప్

దొంతంసెట్టి
వీరభద్రరావు

సాయంత్రం స్కూలునుండి ఇంటికి వచ్చేసరికి లోపలి నుండి అమ్మ కేకలు వినిపిస్తున్నాయి.

"అబ్బబ్బ! ఇంకెలాగ వేగేది బాబూ యీ యింట్లో వాళ్లతో. ఇప్పుడు కనిపించిన వస్తువు మళ్ళీ క్షణాని కేమవుతుందో తెలియదు. అయినా మిమ్మల్ననవలసిన పనే ముంది. ఇదంతా నాకర్మ. ఆరేళ్లు వచ్చినా, ఆ కిష్టిగాడికి కొంచెం భయంచెప్పి బడికి పంపించమంటే ఆయనకు చీమ కుట్టినంతైనా లేదు. ఆ పార్వతి మరీ 'రాలుగాయి' అయింది. కొంచెం 'అంట్లు పట్టుకెళ్ళి కుళ్లాయిదగ్గర పెయ్యవే' అంటే ననేమిరా వినకుండా ఆ కిష్టిగాడి వెనక్కే పోయి దాక్కుంటుంది, మహా వాడేదో రక్షించేలాగున... అబ్బబ్బ! ఈ కొంపలో నేను కాబట్టి ఎలాగో నెట్టుకొస్తున్నాను గాని మరొకరైతే....."

పుస్తకాలు డ్రాయర్లో పడేసి నేను, దగ్గరకెళ్ళి "ఏమిటే అమ్మా అసలేం జరిగింది? అయినా యీ మధ్య నీవు మరీ..." అనబోయే సరికి.

"ఆఁ, అంతా చెప్పొచ్చావ్లే! ఏం, నువ్వు మాత్రం తక్కువ తిన్నావా నాయనా? అయ్యో! ఇప్పుడైతే హైస్కూల్లో చేరి బుద్ధిమంతుడినయ్యాననుకుని గర్వపడుతున్నావేమో, మొన్నటిదాకా జాడీలూ - కుండలూ బ్రద్దలు కొట్టినవాడివేగా." అంటూ నాకే ఎసరు పెట్టింది.

ఇక ఆక్రోశాల్లాపితే గౌరవం దక్కదని (అమాటకొస్తే మా అమ్మే కాదు, ఆ స్థాయిలోవున్న మరెవరైనా సరే పలుకరిస్తే, ఆ స్థాయిని మరీ ఉచ్చదశలోనికి మార్చడానికి తోడ్పడుతుందే కాని, లేశమైనా ఉపశమింపచేయదు) కుళ్లాయిదగ్గర కెళ్ళి కాళ్లు, చేతులు - ముఖం శుభ్రంగా కడుక్కొని, తువాలు చేతబట్టి, అసలు విషయ మేమిటో తెలుసుకుందామని అక్కయ్యదగ్గరకు వెళ్లాను.

ఇటువంటి సమయాల్లో ఎలా ప్రవర్తించాలో నాకంటె మా అక్కయ్యకు బాగా తెలుసు. మా అమ్మ తరుగుదామని కత్తిపీట ముందు పడవేసుకున్న బంగాళా దుంపలన్నీ తీసి, మా అక్కయ్య నిశ్శబ్దంగా తలెత్తకుండా ఒకటొకటే తరిగేస్తుంది. అక్కయ్య బుర్రవంచుకుందేగాని నా రాకే వచ్చేసన్నేను అర్థంచేసుకుంటుందని గ్రహించాను. నా

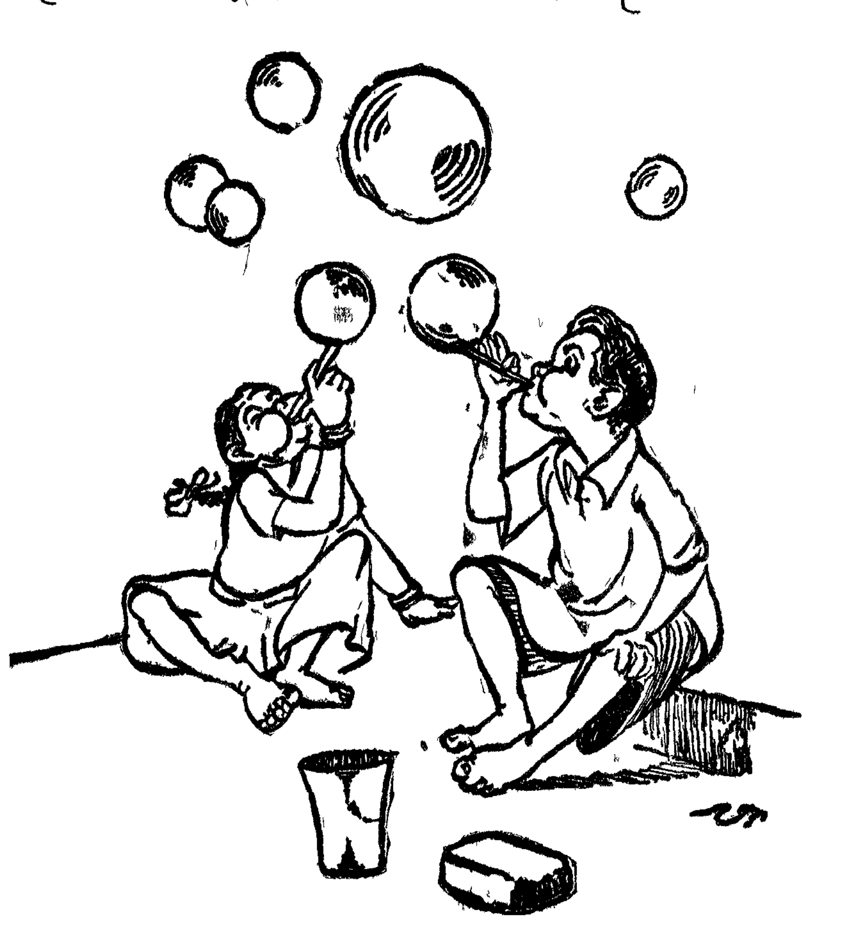

అనుమానం పటాపంచలైపోయింది అంటే కొంపమునిగే పనేమీ జరుగలేదన్నమాట

"అసలేం జరిగిందక్కయ్యా?" అంటూ నెమ్మదిగా అడిగాను

"ఉండరా బాబూ, అమ్మను కొంచెం శాంతపడనీ" అంది నవ్వుతూ అక్కయ్య

దుంపలన్నీ తరిగేసిన తరువాత ముక్కలను దాకలోవున్న నీళ్లలో వేసి, అమ్మచేతి కిచ్చి వచ్చింది దాక నందుకొని ఉరిమి నట్టుగా ఒక చూపు చూచి, శుభ్రంగా ముక్కలను కడుక్కు రావడానికి నుయ్యివద్దకు వెళ్ళింది అమ్మ

అక్కయ్య చెప్పింది ఆవేళ మొదటి ఆటకు సినిమా ప్రోగ్రాం అట త్వరగా స్నానముగించి నాన్నగారు వచ్చేలోగా అందరికంటె ముందే సిద్ధమవుదామనే వుద్దేశంతో సబ్బుకోసమని సబ్బు పెట్టెలో చూస్తే అది కాస్తా మాయమైందట ప్రొద్దుటే తెచ్చారు నాన్నగారు కాగితమైనా విప్పకుండ ఆ బిళ్ళను అలాగే పెట్టెలో పెట్టిందట క్రొత్తబిళ్ల కదా, పోనీ అమ్మతీసి మరెక్కడైనా దాచిందేమోనని అడిగి చూస్తే ఫలితం అనూహ్యంగా తయారయింది

ప్రతాపరుద్రుని ప్రతిమావశేషం (వరంగల్లు కోటలోనిది)

—ఫోటో: జి. పి. యస్. హరి (వరంగల్లు)

మా అమ్మ ఎప్పుడూ అంతే ఏదైనా కనిపించకపోతే, అమ్మగదా, ఆమెను కాక మరెవరిని అడుగుతాం చెప్పండి? అక్కడ చూడు —అక్కడ చూడు అనేదైనా చెప్పుతుందేమోననుకుంటే మొదలు పెడుతుంది, "నా కేమైనా చెప్పి పెడతారా! అంటూనా, ఒక్కటంటే బాబూ, ప్రతివస్తువూ మాయమే ఈ యింట్లో నేనింక బ్రతకడం కష్టం" అని

మొత్తంమీద మా అమ్మ వినయ మెరుగున్నా ప్రొద్దుట కొన్న అరగాల సబ్బు అమాంతం మాయమవడం ఆశ్చర్యంగానే వుంది నేనుకూడ వుండబట్టలేక అక్కతో కల్సి వెదకడం మొదలుపెట్టాను

మా అమ్మ తనుకూడ మాతో వెదికింది పోనీ, పనిమనిషి కేమైనా

★ టాయ్‌లెట్ సోప్ ★

తెలుసేమో ననుకుంటే, అది వెళ్ళిపోయిన తరువాతనే బిళ్ళను పెట్టెలో పెట్టింది. చీకటిపడ్డాకగాని మళ్ళీరాదు అంట్లు తోమడానికి

"అసలు ఈ కిష్టిగాడు ఎక్కడ చచ్చాడ్రా?" కేకవేసింది అమ్మ

"ఇందాక చెప్పేనుగా, ప్రక్కింటికి ఆడుకోడానికి వెళ్ళారని" జ్ఞాపకంచేసింది అక్కయ్య

వాళ్ళకు కూడ నాలుగు పెడితేనేగాని తృప్తి కలుగదుగా అమ్మకు వెంటనే పిలుచుకురమ్మని నన్ను పంపింది

అక్కడ ఎవరూ కనిపించక, "ఏమిటో బాబూ, మీ యింటినుండి కేకలు వినబడుతున్నయ్!" అన్న ప్రక్కింటావిడ ప్రశ్నకు "మరేం లేదు పిన్నిగారు! సినిమా ప్రయాణం" అంటూ, తిరిగివచ్చి లేరని అమ్మకు చెప్పాను

ఇల్లంతా వెదికాం వాళ్లకోసం ఎక్కడా కనుపించలేదు మా అమ్మకు ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి అలాగే కూలబడిపోయి, "అయ్యో కృష్ణా, అయ్యోపార్వతీ మిమ్మెవ్వరు తీసుకు పోయార్రోయ్" అంటూ ఒకటే శోకాలు మొదలెట్టింది

కారణమేమంటే, నిన్నప్రొద్దుటినుండీ మా ఎదురింటివాళ్ల మోహన్ కనిపించడంలేదు ఎవరో తీసుకుపోయారని వదంతి బయలుదేరింది

మా అమ్మస్థితిచూచి మా అక్కా, నేనుకూడ దిగాలుపడిపోయాం కాని పైకిమాత్రం,

"ఛఛ! ఏమిటా పిచ్చిఆలోచన. ఎక్కడో ఆడుకోడానికి పోయి వుంటారు లేకపోతే, ఒకవేళ నాన్నగారి ఆఫీసు కెళ్లారేమో, యివాళ సినిమాప్రోగ్రాం వుందిగా వెళ్ళి చూచి వస్తాను" అని నేను అటు పరుగెత్తాను

కాని నేను వెళ్ళేటప్పటికే, ఆఫీసు మూసేశారు తిరిగి కాళ్ళీడ్చుకుంటూ యింటికి చేరుకునేసరికి, మరోదారిన నాన్నగారు అప్పటికే వచ్చేసి వున్నారు అమ్మ వెక్కిళ్లు యింకా తగ్గనేలేదు

ముందు మా నాన్నగారు మా అమ్మనుచూచి గాబరా పడిపోయారు (ఏ చావు కబురైనా వచ్చిందేమోనని) సంగతి విన్నతరువాత తేరుకొని "ఛీ! అదేం భయం మన వాళ్ల నెవరెత్తుకుపోతా రీరోజుల్లో ఏమూలనో ఆడుకుంటూ వుంటారు; వారే వస్తారు అదీగాక వాళ్ళ మోహన్నుకూడ ఎవరూ తీసుకు పోలేదు ఆ ముందురోజున ఒంటరిగా సినిమాకెళ్లతానంటే బాగా కేకలువేయడంవల్ల, వాళ్ల మావయ్యగారింటికి పారిపోయాడట మర్నాడు వాళ్ల మావయ్య 'భయపడకండి సుఖంగానే వున్నాడని' ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఇందాకనే మోహన్ నాన్నగారు నాకు దారిలో కనిపించిచెప్పారు ఎందుకూభయం? ఇప్పుడే వస్తారు," అని సముదాయించారు

పదిమంది కూర్చున్న గుంపులో ఒకతను కర్ణకఠోరంగాపాడుతున్నాడు అందులో ఒకడు ఉండబట్టలేక "ఏమండీ! కాస్త ఊరుకుంటారా, లేకపోతే గాడిదలు వస్తాయేమో నని భయంగావుంది" అన్నాడు

"అక్కర్లేదండి, ఇక్కడున్నవి చాలు" అన్నాడు నవ్వుతూ గాయకుడు

—జి సూర్యనారాయణమూర్తి, విశాఖపట్టణం

* * *

తండ్రి: "ఏంరా? ఏంజరిగిందీ - మొఖం అలా వాచిపోయిందేం?"

కొడుకు "మీఆవిడ నన్ను కొట్టింది!"

—రామారావు (మద్రాసు)

ఇంకా బాగా చీకటి పడలేదు. సినిమా ప్రయాణం ఏం చేదామని నాన్నగారు (మాత్రమే!) ఆలోచిస్తున్నారు అంత తెలివైన అక్కయ్యకూడ గోడకు చేరబడిపోయి పరాకులో పడింది

చటుక్కున నా బుర్రలో ఓ ఆలోచన మెరసింది! మా సినిమా, ప్రయాణం సఫలమవాలంటే నా ఆలోచన నిజమైతే సరి!

నెమ్మదిగా లేచి వెళ్లిపోయి దొడ్లోచూచివచ్చి, యిల్లంతా (నాకు కావలసిన వస్తువులకోసం) వెదకడం మొదలుపెట్టాను ప్రతి గది పరిశీలించుకుంటూ పోయేసరికి ఆఖరుకు మేడమీద కొట్టు గదిలో (దీన్ని సాధారణంగా మేం దేనికీ వుపయోగించం) నాక్కావలసిన సామగ్రి (!) కనుపించింది

ఏముంది?... నా ఆలోచన నిజమే అయింది.

ప్రక్కనే సబ్బు రేపర్ పడి వుంది గ్లాసెడు నీళ్ళలో నూ సబ్బు పాకమయింది గదంతా విడిపోయిన చీపురకట్టపుల్లలతో గజిబిజిగా తయారయింది ఇంచుమించు వంటినిండా నురుగుతో కిట్టిగాడూ,- పార్వతీ చిల్లులున్న చీపురుపుల్లలను నోట్లో పెట్టుకొని సబ్బు బుడగలు వూదుతున్నారు. ★

ఫలవంతపు వ్యవసాయమునకు అగ్రికోపై ఆధారపడండి

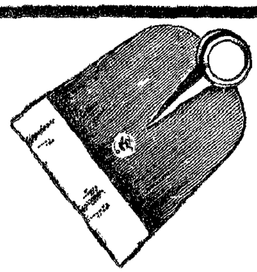

పశ్చిమ భారత పార: అద్భుతమైన దృఢత్వముతో వుపయోగించుటకు వీలుగా బలమైనభుజములు కలిగి దీర్ఘకాలము మన్నును

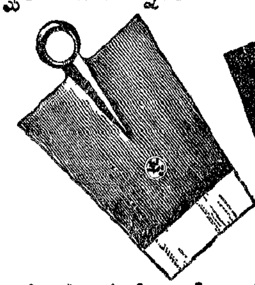

మైసూరు మమ్మూటి: పదునైన అంచులు గలిగి చక్కగా పని చేయును సరితూగునిర్మాణ కారణముగా పట్టుకొనుటకు అతిసులభము

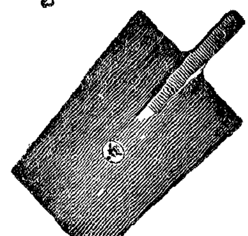

రేకు మమ్మూటి: లోతుగా త్రవ్వుటకు అనుకూలముగానుండి ఎక్కువ కాలము మన్నును

ప్రస్తుతము భారతదేశపు వేలాది పొలములలో అగ్రికో పనిముట్లు అద్భుతముగా పనిచేయుచున్నవి హై కార్బన్ ఉక్కుతో తయారు కాబడి దృఢత్వము సూచించు ఎన్నో పరీక్షలకు నిలఁబడుటచేత ఈ అగ్రికోపనిముట్లను ప్రతిచోట వ్యవసాయదారులు ఎన్నుకొనుచున్నారు!

టాటా అగ్రికో పనిముట్లు

దిటాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ లిట్.

హెడ్ సేల్సు ఆఫీస్:

23 B, నేతాజీ సుభాస్ రోడ్డు కలకత్తా-1

బ్రాంచీలు బొంబాయి, మదరాసు, నాగపూర్, అహమదాబాద్, సికిందరాబాద్, విజయనగరము కంటోన్మెంట్ జలందర్ కంటోన్మెంట్ అండ్ కాన్పూర్

డీలర్లు పెన్నం నారాయణ & కంపెని, మెయిన్ రోడ్డు, విజయనగరం [illegible] & స్టీల్ అసోసియేషన్, రాజమండ్రి సిమెంటు డీలర్సు అసోసియేషన్, రాజమండ్రి [illegible] శెట్టి అప్పలరాజు, విజయనగరం: గిల్లి సుబ్బన్న & సన్, పెనుగొండ [illegible], పార్వతీపురం పాలూరి నారాయణమూర్తి, అనకాపల్లి పెనుగొండ [illegible] సత్యనారాయణమూర్తి, రాజమండ్రి గుగ్గిలం కృష్ణమూర్తి, [illegible] పిన్నం చిన ఎల్లయ్యచెట్టి, విజయనగరం